

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 martie 2017

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui:

*Ivasiuc Dumitru Vasili, născut la xxxx,
originar și locuitor în r-nul xxxxx, s. xxxxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.08.2014 - 15.01.2015;

*Instanța de apel: 03.02.2015 - 05.03.2016;
22.03.2017-27.04.2016;*

*Instanța de recurs: 02.07.2015-02.02.2016;
16.02.2017- 22.03.2017,*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 15 ianuarie 2015, Ivasiuc Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe termen de probă de 3 ani.

Ivasiuc Dumitru a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 266 Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Ivasiuc Dumitru la 03.05.2014, aproximativ la ora 22.00, fără a deține permis de conducere, conducând motocicletă de model „OB125CC”, fără numere de înmatriculare, fiind neatent, încălcând regulile de circulație rutieră, pe strada din sat. Crasnoarmeiscoe, r-nul Hîncești a tamponat pe Serghei Petrici, în urma cărui fapt, i-a fost cauzat, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 135 „D” din 15.05.2014 vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, exprimate prin: plagă

contuză și fractură deschisă comunitivă a ambelor oase a gambei stângi din 1/3 medie - distală.

Tot el, a fost pus sub învinuire pentru faptul, că la 03.05.2014, aproximativ la ora 22:00, în sat. Crasnoarmeiscoe, r-nul Hîncești, după comiterea din culpă a accidentului rutier, soldat cu vătămarea gravă a integrității corporale a pietonului Serghei Petrici, adică imediat după comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal, fără a acorda ajutor medical persoanei accidentate și fără a anunța despre incident organul de poliție, încălcând prevederile art. 12 pct. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere, a părăsit locul accidentului rutier.

3. Împotriva sentinței instanței de fond a declarat apel în termen acuzatorul de stat, solicitând casarea parțială a sentinței privitor la stabilirea pedepsei inculpatului Ivasiuc Dumitru în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și achitarea lui în baza art. 266 Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a se menține condamnarea lui Ivasiuc Dumitru în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, însă aplicându-i o pedeapsă de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Ivasiuc Dumitru să fie declarat vinovat și condamnat în baza art. 266 Cod penal, aplicându-i pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 an.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Ivasiuc Dumitru pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

În motivarea cerințelor a invocat că, sentința este parțial ilegală și necesită a fi casată din considerentele că, deși Ivasiuc Dumitru a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, atât la urmărirea penală, cât și în cadrul cercetărilor judecătorești a declarat că, la momentul impactului nu a văzut obstacolul de care s-a tamponat. După ce a căzut a revenit la locul impactului, ajutându-l pe Petrici S. să urce într-un automobil, care l-a transportat la spital. Cu acesta s-a înțeles să-i recupereze cheltuielile de spitalizare, motiv din care nu a sesizat poliția.

Astfel, a invocat procurorul, că deși inculpatul de fapt a recunoscut vinovăția, instanța a dispus achitarea inculpatului de învinuirea adusă în baza art. 266 Cod penal, argumentându-și soluția prin faptul că prin părăsirea locului accidentului rutier se înțelege plecarea de la locul accidentului, lăsând persoana accidentată în pericol pentru viață, când făptuitorul era conștient de acest fapt.

În viziunea procurorului, concluzia instanței în acest sens este contrară prevederilor art.12 din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea de

Guvern nr. 357 din 13.05.2009 și ale Legii nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier.

Sentința este ilegală și din motivul blândeții pedepsei stabilite, deoarece la stabilirea pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal instanța s-a bazat în exclusivitate pe faptul că infracțiunea pentru care a fost condamnat Ivasiuc Dumitru este din imprudență, fără a da o apreciere juridică corespunzătoare circumstanțelor în care a fost comisă crima, consecințele produse și persoana făptuitorului. La fel, instanța de judecată nu a reținut faptul, că inculpatul a comis două infracțiuni, nu a recunoscut vina în totalitate și nu a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate.

Acuzarea a prezentat probe care confirmă că, anterior Ivasiuc Dumitru a fost implicat în comiterea și a altor infracțiuni cu caracter patrimonial, procesele penale pornite în privința lui fiind încetate în legătură cu împăcarea părților, însă instanța nu a dat apreciere circumstanțelor menționate, nu a luat în considerație persoana celui vinovat și faptul că prin suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii se influențează în mod negativ asupra modului în care societatea percepe gradul de restabilire a echității sociale prin actul de justiție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2015 a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Ivasiuc Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 266 Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial a pedepsei numite conform art. 266 Cod penal cu pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Hîncești din 15 ianuarie 2015 pentru infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, inculpatului i-a fost stabilită definitiv pedeapsă de 4 ani 6 luni închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 ani.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate este dovedită prin declarațiile inculpatului Ivasiuc Dumitru, a părții vătămate Petrici Serghei și a martorilor Șveț Grigore și Maidanschi Andrei, precum și prin materialele dosarului.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță ilegal a dispus achitarea inculpatului de învinuirea adusă în baza art.266 Cod penal, deoarece apreciind fiecare probă din dosar potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, incontestabil se confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii vizate.

Afirmațiile inculpatului cu referire la faptul că la 03.05.2014, după ce a fost comis accidentul rutier nu a părăsit imediat locul accidentului ci s-a aflat o perioadă

la fața locului până când partea vătămată a fost urcată într-un mijloc de transport și transportată la spital, sunt neîntemeiate, deoarece aceste declarații nu coroborează cu celelalte probe din dosar, supuse examinării și prin urmare, declarațiile inculpatului au fost apreciate critic ca fiind o metodă de a se apăra, având în vedere că pct. 12 al Regulamentului circulației Rutiere prevede că, „conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție ”.

Cu referire la apelul declarat de către procuror, instanța de apel a menționat că, nu sunt relevante și urmează a fi respinse ca nefondate motivele invocate în cererea de apel cu privire la necesitatea aplicării inculpatului a unei pedepse mai aspre în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită sub formă de 4 ani închisoare în penitenciar de tip deschis, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, corespunde limitei prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, gradului și pericolului social al infracțiunii comise, în speță prevalând faptul că inculpatul este fără antecedente penale și la locul de trai se caracterizează satisfăcător.

Pentru a se pronunța pe marginea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului Ivasiuc Dumitru în baza art. 266 Cod penal, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 4, 61 alin. (2), 75 alin. (1) Cod penal, a considerat rațional să-i aplice pedeapsă cu închisoare, iar prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, aceasta să fie suspendată condiționat, stabilindu-se inculpatului un termen de probă.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată procurorul a declarat recurs ordinar solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, procurorul invocând temeii de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, a indicat următoarele motive:

- examinând cauza, instanța de apel nu a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și anume nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu și-a motivat soluția;

- la adoptarea deciziei, instanța de apel nu a individualizat în mod echitabil pedeapsa inculpatului, ignorând în acest sens prevederile legale relevante;

- este eronată invocarea de către instanța de apel a unor circumstanțe atenuante și anume că inculpatul nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, motive care au stat la baza aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece în opinia sa infracțiunile comise de inculpat poartă caracter de iresponsabilitate și fără a fi sesizată gravitatea acțiunilor, fiind folosite în mod conștient și direct mijloacele cu izvor de pericol sporit, la exploatarea cărora este

obligatorie respectarea necondiționată și strictă a regulilor ce asigură securitatea funcționării lor;

- instanța de judecată a ignorat faptul că inculpatul a condus un mijloc de transport fără a deține permis de conducere și a comis o infracțiune gravă, în rezultatul căreia a fost accidentată grav o persoană dar au fost lovite două persoane, circumstanțe care în viziunea procurorului prezintă un impact social sporit în societate;

- instanța de apel nu a ținut cont de comportamentul inculpatului în timpul comiterii infracțiunilor și după, nu a restituit integral prejudiciul cauzat, nu a recunoscut pe deplin vina, nu s-a căit sincer de cele comise, anterior a fost implicat în comiterea altor infracțiuni cu caracter patrimonial, procesele penale pornite în privința lui fiind încetate în legătură cu împăcarea părților, însă instanța nu a luat în considerație persoana celui vinovat și faptul că suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii influențează în mod negativ asupra modului în care societatea percepe gradul de restabilire a echității sociale prin actul de justiție.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 februarie 2016 a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia recurată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Reieșind din conținutul deciziei contestate, Colegiul a constatat că instanța de apel a comis o eroare de drept, deoarece casând sentința și pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță și încadrând acțiunile inculpatului Ivasiuc Dumitru în baza art.266 Cod penal, nu a constatat acțiunile concrete săvârșite de inculpat. Or, potrivit prevederilor art.394 Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale considerată ca fiind dovedită, indicându-se timpul, locul, modul săvârșirii infracțiunii, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Totodată, potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 07.08.2014 și rechizitoriului întocmit în prezenta cauză penală, inculpatului i-a fost incriminat faptul că: *„la 03.05.2014, aproximativ la ora 22.00, pe o stradă din sat. Crasnoarmeiscoe, r-nul Hîncești, Ivasiuc D., conducând fără a deține permis de conducere motocicletă de model „OB125CC, fără numere de înmatriculare, fiind neatent, încălcând regulile circulației rutieră, a tamponat pe Serghei Petrici, în urma cărui fapt, i-au fost cauzate, conform concluziilor din raportul de expertiză medico - legală nr. 135 „D” din 15.05.2014 vătămări corporale grave...”*. În continuare, în rechizitoriu fiind indicat că: *„consecințele survenite sunt în legătură cauzală directă cu încălcarea de către Ivasiuc Dumitru a normelor Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărâre de Guvern nr.357 din 13.05.2009 și*

anume a pct... ”, la f.d. 96 fiind concret indicate punctele RCR care au fost încălcate de către inculpat.

Instanța de recurs a constatat că, în sentința instanței de fond menținută prin decizia instanței de apel, deși este indicată fapta constatată, nu sunt indicate care reguli de circulație rutieră a încălcat inculpatul, or, în situația când este prevăzută de o normă de blanchetă, instanța de judecată urmează să ia în considerație prevederile art.113 alin.(1) Cod penal care stabilește că: *„se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală”*, fiind necesară indicarea concretă a normelor la care face trimitere norma de blanchetă.

Astfel, Colegiul lărgit a reținut că, în speța dată, instanța de apel a ignorat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și anume, condamnându-l pe Ivasiuc Dumitru în baza prevederilor art.266 Cod penal, a omis constatarea faptului în ce împrejurări s-a comis infracțiunea de către inculpat, totodată în sentința instanței de fond menținută prin decizia instanței de apel, în partea condamnării inculpatului în baza art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, deși sunt indicate circumstanțele comiterii faptei nu este indicat actul normativ și regulile stipulate în acesta, pe care le-a încălcat inculpatul, deși indicarea acestora se impune în situația când infracțiunea este prevăzută de o normă de blanchetă.

Prin urmare, Colegiul lărgit a constatat că erorile procesuale admise de către instanța de apel, cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, motiv pentru care decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile admise nu pot fi corectate la această etapă, instanța de recurs nefiind abilitată cu atribuții de a judeca fondul cauzei și nu poate substitui în acest sens instanța de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016 a fost admis apelul declarat de procuror, casată inclusiv din oficiu sentința instanței de fond, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ivasiuc Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani;
- în baza art. 266 Cod penal la 1 (unu) an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate inculpatului i s-a stabilit pedeapsă definitivă de 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 (patru) ani, iar în baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe termen de probă de 4 (patru) ani.

7.1. La rejudecarea cauzei instanța de apel a constatat că, Ivasiuc Dumitru, la 03.05.2014, aproximativ la ora 22.00, fără a deține permis de conducere, conducând motocicleta de model „OB125CC” fără numere de înmatriculare, fiind neatent, încălcând regulile de circulație rutieră, pe strada din sat. Crasnoarmeiscoe, r-nul Hîncești a tamponat pe Serghei Petrici, în urma cărui fapt i-a fost cauzat, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 135 „D” din 15.05.2014 vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, exprimate prin: plagă contuză și fractură deschisă comunitivă a ambelor oase a gambei stângi din 1/3 medie - distală.

Astfel, consecințele survenite sunt în legătură cauzală directă cu încălcarea de către Ivasiuc Dumitru a normelor Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărîrea de Guvern nr. 357 din 13.05.2009 și anume pct. 9, 10, 11, 12, 45.

Acțiunile lui Ivasiuc Dumitru se încadrează juridic în baza art. 264 alin. (3) Cod penal, după indicii calificativi: *„încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății”*

Tot el, la 03.05.2014, aproximativ la ora 22.00, în s. Crasnoarmeiscoe, r-nul Hîncești, îndată după săvârșirea din culpa lui a accidentului rutier, soldat cu vătămarea gravă a integrității corporale a pietonului Serghei Petrici, adică imediat după comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal, fără a acorda ajutor medical persoanei accidentate și fără a anunța despre incident organul de poliție, încălcând prevederile art. 12 pct. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere, a părăsit locul accidentului rutier.

Acțiunile lui Dumitru Ivasiuc se încadrează juridic în baza art. 266 Cod penal, după indicii calificativi: *„părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conduce mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației și de exploatare a mijlocului de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3)-(5) Cod penal”*.

Întru confirmarea celor încriminate sunt probele administrate la urmărirea penală, cercetate în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel și anume, declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorilor, precum și materialele anexate la cauza penală.

Colegiul penal a concluzionat că, vinovăția inculpatului privind conducerea mijlocului de transport fără a deține permis de conducere este demonstrată și prin informația SÎT CC A Hîncești nr. 03.196-18-720 din 19.06.2014, conform datelor din registrul de Stat al conducătorilor de vehicule, Ivasiuc Dumitru nu este deținător de permis de conducere. Astfel, se întrunește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, fiind realizată prin încălcarea regulilor de securitate a mijloacelor de transport de Ivasiuc Dumitru care conducea mijlocul de

transport, în legătură cu care fapt apar urmări sub formă de vătămări medii ale integrității corporale sau ale sănătății ori daune materiale în proporții mari, aflate în raport de cauzalitate cu comiterea încălcării acestor reguli. Infracțiunea fiind consumată în momentul survenirii consecințelor ei. Latura subiectivă fiind realizată numai prin vinovăție imprudentă.

Concomitent, despre faptul vătămării grave a integrității corporale a victimei Petrici Serghei confirmă și raportului de expertiză medico-legală nr. 135 „D” din 15.05.2014, conform căreia la Petrici Serghei a fost depistată fractură deschisă a ambelor oase a gambei stinge în 1/3 medie-distală, calificate ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Cu referire la capătul de învinuire privind comiterea infracțiunii privind părăsirea locului accidentului, instanța de apel a reiterat că, infracțiunea prevăzută la art. 266 Cod penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul părăsirii locului accidentului rutier.

Colegiul a apreciat critic concluziile primei instanțe ca temei de achitare a inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, referitoare la faptul că, în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii date, or, semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat corespund exact cu semnele componente de infracțiune prevăzute de art. 266 Cod penal.

Prin părăsirea locului accidentului rutier se înțelege acțiunea de plecare a făptuitorului de la locul accidentului rutier cu mijlocul de transport ori plecarea pe jos de la locul respectiv, în pofida interdicției de rigoare din Regulamentul circulației rutiere, iar în conformitate cu pct. 12 din Regulamentul circulației rutiere, conducătorul de vehicul, implicat într-un accident rutier, este obligat să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție, fapt ce inculpatul nu a îndeplinit, mai mult ultimul a solicitat să nu fie chemată poliția din motiv că este în stare de ebrietate și nu este deținător de permis de conducere, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Petrici Serghei (f.d. 124) și a martorului Maidanschi Andrei (f.d. 127 verso) cât și a martorului Șveț Grigore (f.d. 125 verso), totodată potrivit declarațiilor părții vătămate cât și a martorilor oculari, inculpatul Ivasiuc Dumitru nici nu s-a apropiat de partea vătămată pentru a concretiza în ce stare se află acesta.

Sub aspectul celor elucidate, Colegiul penal a precizat că, poziția inculpatului precum că după comiterea accidentului nu a părăsit locul accidentului ci s-a aflat o perioadă la fața locului până când partea vătămată a fost urcată într-un mijloc de transport și transportată la spital, nu a fost reținută, or, acestea vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate Petrici Serghei care a indicat că, după tamponarea pentru o perioadă scurtă de timp și-a pierdut cunoștința, după care și-a revenit și nu simțea piciorul stâng. De el s-a apropiat Șveț Grigore care l-a întrebat ce s-a întâmplat și a

strigat la Ivasiuc Dumitru ca să cheme un automobil să-l ducă la spital, mai mult inculpatul nu s-a apropiat de Petrici S., precum și declarațiile martorilor Șveț Grigore și Maidanschi Andrei care au declarat că la fața locului inculpatul a spus să nu cheme poliția că el o să-i plătească tratamentul lui Petrici Serghei.

Prin urmare, Colegiul a considerat că, vina inculpatului Ivasiuc Dumitru în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 266 Cod penal, indubitabil a fost dovedită prin probe incontestabile administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, care din motive necunoscute nu au fost apreciate de instanța de fond la justa lor valoare, el fiind învinuit nu de lăsarea în primejdie a victimei și de părăsirea locului accidentului rutier neaflându-se la locul infracțiunii până la sosirea colaboratorilor de poliție.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat se apreciază ca o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se autoincrimina, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzute de legea procesuală penală.

Astfel, Colegiul a considerat ca fiind echitabilă stabilirea inculpatului Ivasiuc Dumitru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit.a) Cod penal a unei pedepse sub formă de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.266 Cod penal a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

Pentru stabilirea pedepsei penale, instanța a reținut că, inculpatul a comis o infracțiune din categoria celor ușoare, care prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 200 la 500 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani și o infracțiune din categoria celor grave, pentru care legea penală prevede o pedeapsă privativă de libertate de la de la 3 la 7 ani, cât și faptul că ultimul se caracterizează satisfăcător, anterior nu a fost condamnat, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, dar concomitent și faptul că, în cazul dat nu au fost depistate circumstanțe agravante ce ar determina aplicarea sancțiunilor maxime stabilite de Legea penală sau inferioare celor susmenționate.

Totodată, Colegiul penal a considerat oportun de a aplica prevederile art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea și totodată, cu aplicarea art.84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv pedeapsă sub formă de 4 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar în baza art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată de suspendat pe un termen de probațiune de 4 ani, pedeapsă pe care o consideră echitabilă și justă, fiind de

natură a contribui suficient la atingerea scopului instituit, fără ca sancțiunea aplicată să fie vindicativă sau disproporționată în raport cu faptele comise.

8. Împotriva deciziei a depus recurs ordinar avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond în partea achitării lui Ivasiuc Dumitru pe art. 266 Cod penal, pe motiv că decizia instanței de apel în partea condamnării inculpatului pe art. 266 Cod penal este neîntemeiată, bazată pe aprecieri eronate a tuturor probelor administrate la cauza penală.

9. Asupra recursului a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate, iar temeiul de reapreciere a probelor nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă ca temei de recurs pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și este expusă neclar și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ea cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea parțială a sentinței instanței de fond, corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101

Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 266 Cod penal.

Totodată, conform art. 414 Cod de procedură penală la rejudecarea apelului instanța a verificat probele și înscrisurile anexate la cauza penală și a celor suplimentare invocate de către părți, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată.

Astfel, instanța de recurs respinge afirmațiile recurentului, ca fiind neîntemeiate, deoarece instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Totodată, Colegiul reține că, *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, dar trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, Colegiul o consideră neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Astfel, argumentele recurentului invocate în recurs, referirilor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.7.1. al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la

concluzia privind casarea sentinței primei instanțe și recunoașterea inculpatului ca fiind vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 266 Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară corect a conchis că în acțiunile lui Ivasiuc Dumitru sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală și este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui Ivasiuc Dumitru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 19 aprilie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun